

Geachte aanwezigen,

Namens de Turkse gemeenschap in Winterswijk en omstreken heten ook wij u allen van harte welkom en onze dank voor deze mogelijkheid om onze bijdrage te kunnen leveren voor dit veel betekend en fantastisch initiatief.

Dit biedt ons als Turkse gemeenschap in Winterswijk de kans om ook van ons te laten horen, hoe er gedacht wordt over de samenleving in Winterswijk en hoe de Turkse gemeenschap in de huidige landelijke discussies standpunten inneemt.

Beste aanwezigen, wij kunnen u melden dat de Turkse gemeenschap hoogstwaarschijnlijk net als u over alle ontwikkelingen en gebeurtenissen denkt en handelt. Gelet op de positieve ontwikkeling van de Turken in Winterswijk mede mogelijk gemaakt door de Winterswijkse politiek en samenleving, zijn wij als Turkse gemeenschap erg te spreken over de huidige plek die wij innemen binnen deze fantastische gemeente. Te hopen is uiteraard dat de gemeente dezelfde mening deelt als ons.

In 1971 arriveerden de eerste gastarbeiders van Turkse komaf in Winterswijk. Huidige aantal Winterswijkers met Turkse komaf hangt rond de 475. Het mooie van de Winterswijkse samenleving is dat er geen groepjes bevolkingsgroepen zijn ontstaan maar dat juist ons ins ziens, met de uitzonderingen daargelaten, de integratie bij de Turkse gemeenschap voor het grootste gedeelte geslaagd is. Daarbij te benadrukken dat daarmee bedoeld wordt op de navolgende generaties van de eerste gastarbeiders.

Verloochen nooit en te nimmer je afkomst, maar weiger ook nooit actief mee te doen met de gewoonten en gebruiken van de gemeenschap waarin je je bevind. Dit is de boodschap van de inmiddels 2^e, 3^e en zelfs 4^e generatie Turken in Winterswijk aan hun kinderen en naasten. Deze kinderen die beter de Nederlandse taal beheersen en de Nederlandse gewoonten kennen dan van hun ouders, zijn vaak geen allochtoon meer.

De ontwikkelingen in de wereld, hoe gruwelijk ze ook zijn, zijn ons uiteraard ook niet ontgaan. We delen de mening met u allen over de wreedheden tegen de mensheid. Er ontstaan vaak misstanden over standpunten als er lange tijd niets van een gemeenschap gehoord wordt. Daarin is ons standpunt helder als Turkse gemeenschap. Alle gruweldaden tegen de mensheid keuren wij af, onze beleving van de Islam keurt dat namelijk ook af. Onze beleving van onze cultuur keurt dat namelijk ook af. Ons kennis en menselijkheid keurt het ook af. Onze positie en identiteit binnen de samenleving keurt dat ook af. Laten we eerlijk zijn; als welontwikkeld mens keur je dit gewoon af, ongeacht welke religie je aanhangt. Onze standpunten zijn niet de standpunten van andere zogenaamde geloofsgenoten die met andere interpretaties bevolkingsgroepen verafschuwen. Onze beleving van de Islam gebiedt niets anders dan vrede naar de gehele mensheid. En ook de misstanden rondom Moslims en Joden is niet een terechte aantijging aan het adres van de Turkse moslims, met de uitzonderingen daargelaten.

Je hoeft geen historicus te zijn om te begrijpen wat de Joden in de geschiedenis van de mensheid allemaal mee hebben gemaakt. De gruweldaden van de mens op deze bevolkingsgroep, gaat zelfs het menselijke brein te boven. Respect en bewondering is het eerste wat in ons opkomt als we aan Joodse mensen moeten denken. Dat is ook exact waarom de betrekkingen tussen Turkije, eerder het Ottomaanse Rijk, en de Joodse gemeenschap, met de uitzonderingen daargelaten, altijd op een beschaafde en correcte manier is geweest. Met de uitzonderingen bedoel ik dan de mensen die denken te weten hoe de Islam toe te passen op bevolkingsgroepen, zich wijs voordoen, grote ongeschoolde en onwetende menigten achter zich te krijgen en in naam van de Islam allerlei gewelddaden tegen de mensheid rechtvaardigen. Mensen, dat is niet onze Islam. Dat is überhaupt niet de Islam als bedoeld. Dat is de interpretatie van vreselijke breinen die rustig als de dwazen bestempeld mogen worden. Helaas zijn daar te veel van.

Maar dan zijn er ook de wijzen binnen de Islam. Als een rode draad door de geschiedenis van de mensheid gelukkig aanwezig geweest waardoor we met trots kunnen terugkijken op een geweldig verleden tussen moslims en joden.

Het Ottomaanse Rijk, een islamitisch rijk die vanaf de dertiende eeuw tot de twintigste eeuw de armen opende voor de Joodse gemeenschap toen in de middeleeuwen de Joden vervolgd werden door de Inquisitie, door rijken die ze bestempelden als heidenen en beloond werden als ze heidens bloed vergoten.

Toen de Spaanse inquisitie op gruwelijke wijze joden vervolgde, werden ze met open armen ontvangen door het Ottomaanse Rijk begin veertiende eeuw. Een van de grootste immigratie van de Joden. Vanaf de zestiende eeuw hebben de meeste Joden onder Ottomaanse vlag geleefd op Ottomaans gebied die ver reikte tot aan Oostenrijk in Europa, tot aan Algerije in Afrika, tot aan India in Azië en het hele Arabische continent.

Binnen het Ottomaanse Rijk bekleedden de Joden hoge posities. Zoals grootvizieren van de Sultan, bewakers van de schatkist en als heersers van bepaalde veroverde gebieden. De Ottomanen die ver voor hun tijd waren ontwikkeld als beschaving boden bescherming aan de Joden en maakten dankbaar gebruik van de kennis en kunde voor het Ottomaans staatapparaat.

De Islamitisch-Joodse betrekkingen gaan nog verder terug dan het Ottomaanse Rijk. In de tiende eeuw werd Jeruzalem, destijds smeltkroes van in harmonie levende religies, veroverd door de kruisvaarders. De rivieren en beken hebben dagenlang rood gekleurd van het bloed van de inwoners van Jeruzalem. Bij de herovering door Salahuddin Eyyubi, een Islamitische krijgshoofd in de 12^e eeuw, werd geweldloos de stad ingenomen en werden de poorten weer opengezet voor de Joodse en Christelijke bevolking.

Ook daarvoor werden op verschillende plaatsen in de wereld bescherming geboden door Moslims aan de Joden. Zoals in Alexandrië waar de troepen van Omar de Joodse gemeenschap verdedigde tegen de Romeinen.

Tijdens de overgang van het Ottomaanse Rijk naar de Turkse Republiek Turkije in 1923, woonden inmiddels meer dan tien miljoen Joden alleen al in Istanbul. Onder de regime van Atatürk en rond de tweede wereldoorlog werd wederom de Joodse bevolking met open armen ontvangen door Turkije. Deze mensen hebben een grote rol gespeeld bij de ontwikkeling van Turkije.

Om het af te ronden tot slot nog een anekdote van dhr. Kent
Tijdens de tweede wereldoorlog heeft dhr. Kent, Turkse ambassadeur in Parijs, tijdens een deportatie naar Auschwitz een Duits Commandant het bevel gegeven om per direct de mensen uit de trein te halen. De commandant weigerde op strenge toon. Dhr. Kent waarschuwde de commandant dat als zijn bevel niet wordt ingewilligd, Duitsland in oorlog zal verkeren met Turkije. Want de passagiers van de trein waren weliswaar Joods, maar dhr. Kent zei dat ze de Turkse Nationaliteit droegen. Uiteindelijk moest de commandant de eis van dhr. Kent inwilligen en werden duizenden joden op één middag Turks staatsburger. Naar schatting hebben Turkse diplomaten 100.000 Joden gered van de Holocaust. De zoon van dhr. Kent is op dit moment de grootste baas van Coca Cola Enterprise in de Verenigde Staten, dhr. Muhtar Kent.

Vandaag de dag wonen rond de 23.000 Joden in Turkije. 95% woont in Istanbul en de rest in Izmir.

Ter verering van de joodse gemeenschap in Istanbul zijn er 20 synagogen die continue dienst verlenen. Er zijn 9 begraafplaatsen in Istanbul toegewezen aan de joodse gemeenschap.

- Umut Celik -